

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-128-05

Druk nr 52

Warszawa, 19 października 2005 r.

Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej
V kadencji

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Edukacji Narodowej.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych

Art. 1. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z 2002 r. Nr 71, poz. 655, z 2003 r. Nr 190, poz. 1864 oraz z 2004 Nr 96, poz. 959) w załączniku nr 2 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części 1 – Dziedzina paramedyczna i socjalno-społeczna:
  - a) przed pozycją dotyczącą Niemiec dodaje się pozycję w brzmieniu:

„w Republice Czeskiej:

    - asystent sanitarny («Zdravotnický asistent»),
które odpowiada kształceniu o łącznym czasie trwania co najmniej trzynastu lat, w tym co najmniej osiem lat kształcenia podstawowego i cztery lata kształcenia zawodowego na poziomie średnim w medycznej szkole średniej, zakończonego egzaminem «maturitní zkouška»,
    - asystent dietetyk («Nutriční asistent»),

które odpowiada kształceniu o łącznym czasie trwania co najmniej trzynastu lat, w tym co najmniej osiem lat kształcenia podstawowego i cztery lata kształcenia zawodowego na poziomie średnim w medycznej szkole średniej, zakończonego egzaminem «maturitní zkouška»;

- b) w pozycji dotyczącej Niemiec tiret trzecie otrzymuje brzmienie „terapeuta zajęciowy/ergoterapeuta («Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut(in)/ Ergotherapeut»)
- c) w pozycji dotyczącej Włoch skreśla się tiret trzecie,
- d) pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga dodaje się pozycje dotyczące Cypru i Łotwy w brzmieniu:

„w Republice Cypryjskiej:

- technik dentystyczny («οδοντοτεχνίτης»),

które odpowiada kształceniu o łącznym czasie trwania co najmniej czternastu lat, w tym zawierającemu co najmniej sześć lat kształcenia podstawowego, sześć lat kształcenia na poziomie średnim i dwa lata pomaturalnego kształcenia zawodowego, a następnie rok stażu zawodowego,

- optyk («τεχνικός οπτικός»),

które odpowiada kształceniu o łącznym czasie trwania co najmniej czternastu lat, w tym co najmniej sześć lat kształcenia podstawowego, sześć lat kształcenia na poziomie średnim i dwa lata kształcenia pomaturalnego, a następnie rok stażu zawodowego;

w Republice Łotewskiej:

- pomoc dentystyczna («zobārstniecības māsa»),

które odpowiada kształceniu o łącznym czasie trwania co najmniej trzynastu lat, w tym co najmniej dziesięć lat nauki w

szkole powszechnej i dwa lata kształcenia zawodowego w szkole medycznej, a następnie trzy lata stażu zawodowego zakończonego egzaminem dającym świadectwo w tej specjalności,

- biomedyczny technik laborant («biomedicīnas laborants»),

które odpowiada kształceniu o łącznym czasie trwania co najmniej dwunastu lat, w tym co najmniej dziesięć lat nauki w szkole powszechnej i dwa lata kształcenia zawodowego w szkole medycznej, a następnie dwa lata stażu zawodowego zakończonego egzaminem dającym świadectwo w tej specjalności,

- technik dentystyczny («zobu tehnikis»),

które odpowiada kształceniu o łącznym czasie trwania co najmniej dwunastu lat, w tym co najmniej dziesięć lat nauki w szkole powszechnej i dwa lata kształcenia zawodowego w szkole medycznej, a następnie dwa lata stażu zawodowego zakończonego egzaminem dającym świadectwo w tej specjalności,

- technik farmaceutyczny («farmaceita asistents»),

które odpowiada kształceniu o łącznym czasie trwania co najmniej dwunastu lat, w tym co najmniej dziesięć lat nauki w szkole powszechnej i dwa lata kształcenia zawodowego w szkole medycznej zakończonego specjalnym egzaminem końcowym, a następnie co najmniej siedemnaście tygodni stażu zawodowego;”

e) po pozycji dotyczącej Austrii dodaje się pozycję w brzmieniu:

„w Republice Słowackiej:

- nauczyciel w sekcji tańca w podstawowych szkołach artystycznych («učiteľ v tanečnom odbore na základných umeleckých školách»),

które odpowiada kształceniu o łącznym czasie trwania co najmniej czternastu i pół lat, w tym osiem lat kształcenia podstawowego, cztery lata nauki w średniej szkole specjalistycznej i pięć semestrów kursu nauczania tańca,

- wychowawca w specjalnych placówkach edukacyjnych i placówkach służb socjalnych («vychovávateľ v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb»),

które odpowiada kształceniu o łącznym czasie trwania co najmniej czternastu lat, w tym osiem/dziewięć lat kształcenia podstawowego, cztery lata nauki w średniej szkole pedagogicznej lub innej szkole średniej oraz dwa lata dodatkowych studiów pedagogicznych w niepełnym wymiarze czasu.”;

- 2) w części 2 – Sektor mistrzów-rzemieślników po pozycji dotyczącej Austrii dodaje się pozycję w brzmieniu:

„w Republice Słowackiej:

- mistrz kształcenia zawodowego – («majster odbornej výchovy»),

trwające łącznie dwanaście lat, w tym osiem lat kształcenia podstawowego, cztery lata kształcenia zawodowego (pełne kształcenie zawodowe na poziomie średnim i/lub staż na odpowiednich (podobnych) kursach zawodowych lub praktykach), doświadczenie zawodowe trwające co najmniej trzy lata w dziedzinie, w której odbyte było kształcenie lub staż oraz dodatkowe studia pedagogiczne na wydziale pedagogicznym lub na uniwersytecie technicznym, lub pełne wykształcenie na poziomie średnim i staż na odpowiednich (podobnych) kursach zawodowych lub praktykach, doświadczenie zawodowe trwające trzy lata w dziedzinie, w której odbyte było kształcenie lub praktyka oraz dodatkowe studia pedagogiczne na wydziale pedagogicznym, lub do 1 września 2005 r. kształcenie specjalistyczne

w dziedzinie pedagogiki specjalnej odbyte w centrach metodycznych dla mistrzów kształcenia zawodowego w szkołach specjalnych bez dodatkowych studiów pedagogicznych.”;

3) w części 3 – Sektor morski lit. a Transport:

a) przed pozycją dotyczącą Danii dodaje się pozycję w brzmieniu:

„w Republice Czeskiej:

- asystent pokładowy («Palubní asistent»),
- oficer odpowiedzialny za wachtę nawigacyjną («Námořní poručík»),
- starszy oficer («První palubní důstojník»),
- kapitan statku («Kapitán»),
- asystent maszynowy («Strojní asistent»),
- oficer mechanik wachtowy («Strojní důstojník»),
- drugi oficer mechanik («Druhý strojní důstojník»),
- starszy mechanik («První strojní důstojník»),
- elektryk («Elektrotechnik»),
- pierwszy elektryk («Elektrodůstojník»),”

b) pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Holandii dodaje się pozycję w brzmieniu:

„w Republice Łotewskiej:

- oficer elektryk okrętowy («Kuģu elektromehāniķis»),
- mechanik chłodniczy («Kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists»),”

c) po wyrazach „których szkolenie obejmuje” przed pozycją dotyczącą Danii dodaje się pozycję w brzmieniu:

„– w Republice Czeskiej:

- 1) dla asystenta pokładowego («Palubní asistent»);
ukończenie dwudziestu lat;
  - ukończenie akademii morskiej lub innej wyższej szkoły morskiej – wydział nawigacji; oba szkolenia muszą być zakończone egzaminem «maturitní zkouška», oraz zatwierdzoną praktykę morską nie krótszą niż sześć miesięcy na statku podczas studiów, lub
  - zatwierdzoną praktykę morską nie krótszą niż dwa lata w charakterze marynarza wchodzącego w skład wachty nawigacyjnej na statku i ukończenie zatwierdzonego szkolenia odpowiadającego standardom umiejętności wymienionych w sekcji A-II/1 Międzynarodowej Konwencji o wymaganiach w zakresie wyszkolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht (Dz. U. z 1984 r. Nr 39, poz. 201 oraz z 1999 r. Nr 30, poz. 286) zatwierdzonego przez akademię morską lub inną wyższą szkołę morską jako stronę Konwencji, oraz zdanie egzaminu przed komisją egzaminacyjną uznaną przez MTC (Komitet Transportu Morskiego Republiki Czeskiej),
- 2) dla oficerów odpowiedzialnych za wachtę nawigacyjną («Námoňní poručík»)
  - zatwierdzoną praktykę morską w charakterze asystenta pokładowego na statkach o tonażu brutto równym lub większym niż 500 trwającą co najmniej sześć miesięcy w przypadku absolwentów akademii morskiej lub innej wyższej szkoły morskiej lub rok w przypadku absolwentów zatwierdzonych kursów, w tym co najmniej sześć miesięcy praktyki w

charakterze marynarza wchodzącego w skład wachty nawigacyjnej,

- całkowicie uzupełniony oraz zatwierdzony dziennik pokładowy szkolenia kadetów na marynarzy,
- 3) dla starszego oficera («První palubní důstojník»)
- uzyskanie świadectwa uprawnień oficera odpowiedzialnego za wachty nawigacyjne na statkach o tonażu brutto równym lub większym niż 500 oraz trwającą co najmniej dwanaście miesięcy zatwierdzoną praktykę morską w tym charakterze,
- 4) dla kapitana statku («Kapitán»)
- uzyskanie świadectwa służby w charakterze kapitana na statkach o tonażu brutto pomiędzy 500 i 3.000,
  - uzyskanie świadectwa uprawnień drugiego oficera na statkach o tonażu brutto równym lub większym niż 3.000 oraz trwającą co najmniej sześć miesięcy zatwierdzoną praktykę morską w charakterze drugiego oficera na statkach o tonażu brutto równym lub większym niż 500 oraz trwającą co najmniej sześć miesięcy zatwierdzoną praktykę morską w charakterze drugiego oficera na statkach o tonażu brutto równym lub większym niż 3.000,
- 5) dla asystenta maszynowego («Strojní asistent»);
ukończenie dwudziestu lat;
- ukończenie akademii morskiej lub innej wyższej szkoły morskiej – wydział inżynierii morskiej i zatwierdzoną praktykę morską nie krótszą niż sześć miesięcy na statkach w czasie studiów,
- 6) dla oficera mechanika wachtowego («Strojní důstojník») –
zatwierdzoną praktykę morską w charakterze motorzysty wachtowego trwającą co najmniej sześć miesięcy w

przypadku absolwentów akademii morskiej lub innej wyższej szkoły morskiej,

- 7) dla drugiego oficera mechanika («Druhý strojní důstojník») – zatwierdzoną praktykę morską trwającą co najmniej dwanaście miesięcy w charakterze trzeciego oficera mechanika na statkach zasilanych urządzeniami napędowymi o mocy równej lub większej niż 750 kW,
- 8) dla starszego mechanika («První strojní důstojník») – uzyskanie właściwego świadectwa służby w charakterze drugiego oficera mechanika okrętowego na statkach zasilanych urządzeniami napędowymi o mocy równej lub większej niż 3.000 kW i posiadanie nie mniej niż sześć miesięcy zatwierdzonej praktyki morskiej w tym charakterze,
- 9) dla elektryka («Elektrotechnik»); ukończenie osiemnastu lat;
  - ukończenie wydziału inżynieryjno-elektronicznego akademii morskiej lub innej, lub szkoły technicznej lub szkoły wyższej o kierunku elektrotechnicznym; wszystkie szkolenia muszą być zakończone egzaminem «maturitní zkouška» i trwającą co najmniej dwanaście miesięcy zatwierdzoną praktyką w dziedzinie inżynierii elektrotechnicznej,
- 10) pierwszego elektryka («Elektrodůstojník»)
  - ukończenie akademii morskiej lub wyższej szkoły morskiej – wydział elektrotechniki okrętowej lub innej akademii lub policealnej szkoły o specjalności elektrotechniki; wszystkie szkolenia muszą być zakończone egzaminem «maturitní zkouška» lub egzaminem państwowym,
  - zatwierdzoną praktykę morską w charakterze

elektryka trwającą co najmniej dwanaście miesięcy w przypadku absolwentów akademii lub szkoły wyższej, lub dwadzieścia cztery miesiące w przypadku absolwentów szkoły średniej,”

- d) po wyrazach „których szkolenie obejmuje” między pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Holandii dodaje się pozycję w brzmieniu:

„– w Republice Łotewskiej:

- 1) dla oficera elektryka okrętowego («Kuģu elektromehāniķis»); ukończenie osiemnastu lat;

– wymagane co najmniej dwanaście lat i sześć miesięcy nauki, w tym co najmniej dziewięć lat kształcenia podstawowego i co najmniej trzy lata kształcenia zawodowego. Dodatkowo wymagana jest praktyka morska trwająca co najmniej sześć miesięcy w charakterze elektryka okrętowego lub pomocnika inżyniera elektronika na statkach o mocy silnika wyższej niż 750 kW. Kształcenie zawodowe jest zakończone specjalnym egzaminem przeprowadzanym przez właściwy organ zgodnie z programem szkolenia zatwierdzonym przez Ministerstwo Transportu,

- 2) dla mechanika chłodniczego («kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists»); ukończenie osiemnastu lat;

– wymagane co najmniej trzynaście lat nauki, w tym co najmniej dziewięć lat kształcenia podstawowego i co najmniej trzy lata kształcenia zawodowego. Dodatkowo wymagana jest praktyka morska w charakterze pomocnika inżyniera urządzeń chłodzących trwająca co najmniej dwanaście miesięcy. Kształcenie zawodowe jest zakończone specjalnym egzaminem przeprowadzanym przez

właściwy organ zgodnie programem szkolenia zatwierdzonym przez Ministerstwo Transportu,»;

4) w części 4 – Dziedziny techniczne:

a) przed pozycją dotyczącą Włoch dodaje się pozycję w brzmieniu:

„w Republice Czeskiej:

- autoryzowany technik, autoryzowany pracownik budowlany («autorizovaný technik, autorizovaný stavitel»),

które odpowiada kształceniu zawodowemu trwającemu co najmniej dziewięć lat, w tym cztery lata technicznego średniego wykształcenia zakończonego egzaminem «maturitní zkouška» (egzamin średniej szkoły technicznej), pięć lat doświadczenia zawodowego zakończonego testem kwalifikacji zawodowych w celu podejmowania niektórych czynności zawodowych w dziedzinie budownictwa (zgodnie z ustawą nr 50/1976 Sb. (ustawa o budownictwie) i ustawą nr 360/1992 Sb.),

- maszynista («Fyzická osoba řídící drážní vozidlo»),

które odpowiada kształceniu trwającemu co najmniej dwanaście lat, w tym co najmniej osiem lat kształcenia podstawowego i co najmniej cztery lata kształcenia zawodowego na poziomie średnim zakończonego egzaminem «maturitní zkouška», oraz zakończonego egzaminem państwowym wprowadzania w ruch pojazdów,

- technik przeglądu trakcji («Drážní revizní technik»),

które odpowiada kształceniu trwającemu co najmniej dwanaście lat, w tym co najmniej osiem lat kształcenia podstawowego i cztery lata kształcenia zawodowego w średniej szkole mechanicznej lub elektrycznej zakończonego egzaminem «maturitní zkouška»,

- instruktor jazdy («Učitel autoškoly»); ukończenie dwudziestu czterech lat;

które odpowiada kształceniu trwającemu co najmniej dwanaście lat, w tym co najmniej osiem lat kształcenia podstawowego i co najmniej cztery lata kształcenia zawodowego na poziomie średnim, nastawionego na ruch drogowy lub mechanikę, zakończonego egzaminem «maturitní zkouška»,

- technik administracji kontroli technicznej pojazdów («Kontrolní technik STK»); ukończenie dwudziestu jeden lat;

które odpowiada kształceniu trwającemu co najmniej dwanaście lat nauki, w tym co najmniej osiem lat kształcenia podstawowego i co najmniej cztery lata kształcenia zawodowego na poziomie średnim zakończonego egzaminem «maturitní zkouška», a następnie co najmniej dwa lata praktyki technicznej; zainteresowana osoba musi posiadać prawo jazdy, zaświadczenie o niekaralności oraz ukończyć specjalne szkolenie dla państwowych techników trwające co najmniej 120 godzin oraz zdać egzamin,

- mechanik odpowiedzialny za kontrolę emisji samochodowych («Mechanik měření emisí»),

które odpowiada kształceniu trwającemu co najmniej dwanaście lat, w tym co najmniej osiem lat kształcenia podstawowego i co najmniej cztery lata kształcenia zawodowego na poziomie średnim zakończonego egzaminem «maturitní zkouška», ponadto zgłaszający musi ukończyć co najmniej trzyletnią techniczną praktykę i specjalne szkolenie dla „mechaników odpowiedzialnych za kontrolę emisji samochodowych” trwające 8 godzin oraz zdać egzamin,

- kapitan statku klasy I («Kapitán I. třídy»),

które odpowiada kształceniu trwającemu co najmniej piętnaście lat, w tym osiem lat kształcenia podstawowego i trzy lata kształcenia zawodowego zakończonego egzaminem «maturitní zkouška» i kończące się egzaminem potwierdzonym świadectwem posiadanych umiejętności. Po kształceniu zawodowym musi nastąpić czteroletnia praktyka zawodowa zakończona egzaminem,

- konserwator zabytków stanowiących dzieła rzemiosła artystycznego («restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel»),

które odpowiada kształceniu trwającemu dwanaście lat, jeżeli zawiera pełne kształcenie techniczne na poziomie średnim na kursie konserwatorskim, lub dziesięć do dwunastu lat studiów na kursach spokrewnionych, ponad pięć lat doświadczenia zawodowego w przypadku pełnego kształcenia technicznego na poziomie średnim zakończonego egzaminem «maturitní zkouška», lub osiem lat stażu zawodowego w przypadku technicznego kształcenia na poziomie średnim z końcowym egzaminem praktycznym,

- konserwator dzieł sztuki, które nie są zabytkami i są przechowywane w kolekcjach muzeów i galerii oraz innych przedmiotów o wartości kulturowej («restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty»),

które odpowiada kształceniu trwającemu dwanaście lat oraz pięć lat stażu zawodowego w przypadku pełnego kształcenia na poziomie średnim na kursach konserwatorskich zakończonego egzaminem «maturitní zkouška»,

- zarządzający odpadami («odpadový hospodář»),

które odpowiada kształceniu trwającemu co najmniej dwanaście lat, w tym co najmniej osiem lat kształcenia podstawowego i co najmniej cztery lata kształcenia zawodowego na poziomie średnim zakończonego egzaminem «maturitní zkouška» i co najmniej pięć lat doświadczenia w sektorze zarządzania odpadami w okresie ostatnich dziesięciu lat,

- zarządzający technicznymi pracami wybuchowymi («Technický vedoucí odstřelů»),

które odpowiada kształceniu trwającemu co najmniej dwanaście lat, w tym co najmniej osiem lat kształcenia podstawowego i co najmniej cztery lata kształcenia zawodowego na poziomie średnim zakończonego egzaminem «maturitní zkouška»,

po których następują:

- dwa lata stażu w charakterze strzałowego pod ziemią (dla działań podziemnych) lub rok na powierzchni (dla działań naziemnych), w tym sześć miesięcy w charakterze pomocnika strzałowego,
- kurs trwający 100 godzin, obejmujący teoretyczne i praktyczne szkolenie zakończone egzaminem przed odpowiednim Okręgowym Urzędem Górnictwa,
- sześciomiesięczny lub dłuższy staż zawodowy w planowaniu i wykonywaniu dużych prac wybuchowych,
- kurs trwający 32 godziny obejmujący teoretyczne i praktyczne szkolenie zakończone egzaminem przed Czeskim Urzędem Górnictwa,»,

b) między pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Holandii dodaje się pozycję w brzmieniu:

„w Republice Łotewskiej:

- pomocnik maszynisty lokomotywy («vilces līdzekļa vadītāja (mašīnista) palīgs»); ukończenie osiemnastu lat,
- wymagane co najmniej dwanaście lat nauki, w tym co najmniej osiem lat kształcenia podstawowego i co najmniej cztery lata kształcenia zawodowego; kształcenie zawodowe zakończone specjalnym egzaminem u pracodawcy; świadectwo uprawnień wydawane przez właściwy organ na okres pięciu lat,”

c) w pozycji dotyczącej Austrii:

- skreśla się tiret dziesiąte,
- dodaje się kolejne tiret w brzmieniu:

„– księgowy prowadzący działalność gospodarczą («Gewerblicher Buchhalter»), zgodnie z ustawą o działalności gospodarczej z 1994 r. (Gewerbeordnung 1994),

- samodzielny księgowy («Selbstaendiger Buchhalter»), zgodnie z ustawą o zawodach w dziedzinie księgowości publicznej z 1999 r. (Bundesgesetz ueber die Wirtschaftstreuhandberufe 1999)”;

5) w części 5 – Kształcenie w Zjednoczonym Królestwie uznawane jako ‘National Vocational Qualifications’ lub jako ‘Scottish Vocational Qualifications’ po wyrazach „Następujące szkolenie:” dodaje się tiret w brzmieniu:

„– zatwierdzona pielęgniarka weterynarii («listed veterinary nurse»),”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

6-49-om

UZASADNIENIE

Projekt nowelizacji załącznika nr 2 do ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z późn. zm.) ma na celu:

- dostosowanie ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. do postanowień Załącznika II („Wykaz, o którym mowa w artykule 20 Aktu Przystąpienia”), pkt 2 („Swobodny przepływ osób”), ppkt C („Wzajemne uznawanie kwalifikacji zawodowych”) część I („Ogólny system”) do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej,
- uwzględnienie w ustawie z dnia 26 kwietnia 2001 r. postanowień decyzji Komisji z dnia 28 stycznia 2004 r. zmieniającej załącznik C do dyrektywy Rady 92/51/EWG w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniającej dyrektywę 89/48/EWG (Dz.Urz. UE L 209 z 24.07.1992).

Ustawa z dnia 26 kwietnia 2001 r. wdrożyła do polskiego prawa dyrektywę Rady nr 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów szkół wyższych, przyznawanych po zakończeniu przynajmniej trzyletniego kształcenia i szkolenia zawodowego (Dz.Urz. WE L 019 z 24.01.1989) oraz dyrektywę Rady nr 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie drugiego ogólnego systemu uznania kształcenia i doskonalenia zawodowego, uzupełniająca dyrektywę 89/48/EWG (Dz.Urz. WE L 209 z 24.07.1992) zmienione dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/19/WE (Dz.Urz. WE L 206 z 31.07.2001). Ponadto dyrektywa 92/51/WE została zmieniona przez dyrektywy Komisji: 94/38/WE (Dz.Urz. WE L 217

z 23.08.1994), 95/43/WE (Dz.Urz. WE L 184 z 3.08.1995) i 97/38/WE (Dz.Urz. WE L 184 z 12.07.1997).

Na mocy Załącznika II do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia do Unii Europejskiej dodano do treści załącznika C dyrektywy Rady 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego przepisy dotyczące 10 nowych państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. W myśl art. 20 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia do Unii Europejskiej „akty wymienione w Załączniku II do niniejszego Aktu są dostosowane w sposób określony w tym załączniku”. Należy jednakże podkreślić, że tak wprowadzona zmiana nie stwarza sytuacji, w której państwa członkowskie Unii Europejskiej zobowiązane są, w rozumieniu art. 249 akapit trzeci Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do implementacji dyrektywy wspólnotowej do krajowego porządku prawnego. Niemniej, proponowana nowelizacja załącznika nr 2 do ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. z pewnością przyczyni się do zwiększenia czytelności przepisów krajowych dotyczących uznawania kwalifikacji zawodowych.

Dodatkowo, na mocy decyzji Komisji z dnia 28 stycznia 2004 r., załącznik C do dyrektywy Rady 92/51/EWG – na wniosek Niemiec, Włoch, Austrii i Zjednoczonego Królestwa – został zmieniony w częściach załącznika dotyczących odpowiednio państw wnioskujących. Zgodnie z art. 249 akapit czwarty Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską „decyzja wiąże w całości swoich adresatów, do których jest skierowana”. Mając na uwadze, że decyzja Komisji z dnia 28 stycznia 2004 r. adresowana jest do państw członkowskich Unii Europejskiej – decyzja ta jest wiążąca dla Polski.

Reasumując, obowiązujący porządek prawny regulujący „ogólny system” uznawania kwalifikacji zawodowych – w części dotyczącej załącznika C do dyrektywy 92/51/WE – charakteryzuje się tym, że materia załącznika C do dyrektywy 92/51/WE uregulowana jest w chwili obecnej w trzech odrębnych aktach prawnych różnej rangi, tj.:

- w dyrektywie Rady 92/51/WE (wraz ze zmianami wynikającymi z dyrektyw Komisji 94/38/WE, 95/43/WE i 97/38/WE) – przepisy załącznika C do dyrektywy zostały transponowane do polskiego porządku prawnego na mocy załącznika nr 2 do ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach

członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych,

- w Załączniku II pkt 2 ppkt C część I („Ogólny system”) do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej – wprowadzającego zmiany do załącznika C do dyrektywy Rady 92/51/WE, dotyczące uznawania kwalifikacji zawodowych w odniesieniu do 10 nowych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz
- w decyzji Komisji z dnia 28 stycznia 2004 r. – zawierającej zmiany załącznika C do dyrektywy Rady 92/51/WE w odniesieniu do kursów o specjalistycznym programie dotyczących Niemiec, Włoch, Austrii oraz Wielkiej Brytanii.

Wobec powyższego, ze względów przejrzystości i czytelności prawa, zasadne wydaje się ujednolicenie załącznika nr 2 do ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. Obowiązujący załącznik nr 2 do ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. implementuje do polskiego porządku prawnego załącznik C do dyrektywy 92/51/EWG (wraz ze zmianami wynikającymi z dyrektyw Komisji 94/38/WE, 95/43/WE i 97/38/WE), lecz nie obejmuje regulacji dotyczących 10 nowych państw członkowskich, jak również zmian dotyczących Niemiec, Włoch, Austrii oraz Zjednoczonego Królestwa wprowadzonych do załącznika C dyrektywy 92/51/WE na mocy decyzji Komisji z dnia 28 stycznia 2004 r.

Projektowana zmiana załącznika nr 2 do ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. ma zatem wyłącznie charakter dostosowujący, zaś nadrzędnym celem dokonywanej zmiany jest czytelność i przejrzystość przepisów polskiego prawa regulujących obszar uznawania w Rzeczypospolitej Polskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych.

W art. 1 pkt 1 projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. do części 1 załącznika nr 2 wprowadza się dwie zmiany – dotyczące Niemiec i Włoch – wynikające z decyzji Komisji z dnia 28 stycznia 2004 r. Pozostałe zmiany wynikają z Aktu dotyczącego warunków przystąpienia do Unii Europejskiej.

W art. 1 pkt 2 i 3 projektu ustawy wprowadza się odpowiednio do części 2 i 3 załącznika nr 2 do ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. zmiany wynikające wyłącznie z Aktu dotyczącego warunków przystąpienia do Unii Europejskiej.

Art. 1 pkt 4 wprowadza do części 4 załącznika nr 2 do ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. jedną poprawkę wynikającą z decyzji Komisji z dnia 28 stycznia 2004 r., zaś pozostałe poprawki wynikają z Załącznika II do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia do Unii Europejskiej i dotyczą nowych państw członkowskich Unii Europejskiej, w szczególności Republiki Czeskiej i Łotwy.

W art. 1 pkt 5 projektu ustawy wprowadza się do części 5 załącznika nr 2 jedną zmianę, wynikającą z Decyzji Komisji z dnia 28 stycznia 2004 r.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Konsultacje społeczne

Projekt został skierowany do konsultacji społecznych z następującymi partnerami:

Chrześcijański Związek Zawodowy „Solidarność im. ks. Jerzego Popiełuszki”, Zarząd Główny Związku Nauczycielstwa Polskiego, Sekcja Krajowa Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność”, Wolny Związek Zawodowy „Sierpień 80” Komisja Krajowa, Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność 80”, Związek Zawodowy Pracowników Oświaty i Wychowania „Oświata”, Krajowa Sekcja Oświaty NSZZ „Solidarność”, Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność”, Wolny Związek Zawodowy „Solidarność – Oświata” w Bydgoszczy, Krajowa Rada Nauki Związku Nauczycielstwa Polskiego, Federacja Związków Nauczycielstwa Polskiego Szkół Wyższych i Nauki, Społeczne Towarzystwo Oświatowe, Zarząd Główny Związku Zakładów Doskonalenia Zawodowego, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych, Konfederacja Pracodawców Polskich, Business Centre Club Związek Pracodawców, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Zarząd Główny Związku Rzemiosła Polskiego, Krajowa Izba Gospodarcza, Forum Związków Zawodowych, Konfederacja Stowarzyszeń Nauczycielskich.

Wyżej wymienieni partnerzy społeczni nie zgłosili uwag do projektu ustawy.

2. Zakres Oceny Skutków Regulacji

Z uwagi na to, że wprowadzenie przedmiotowej regulacji nie jest obciążone kosztami dla budżetu państwa, nie wydaje się koniecznym przygotowanie pogłębionej analizy.

3. Skutki wprowadzenia ustawy

a) wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego

Wprowadzenie proponowanych zmian ustawy nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

b) wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie projektowanej nowelizacji nie wywoła skutków dla rynku pracy. Od dnia przystąpienia Polski do Unii Europejskiej obowiązuje ustawa z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, która określa mechanizmy uznawania w Rzeczypospolitej Polskiej obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej/EFTA uzyskanych na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej (poza obszarem Rzeczypospolitej Polskiej) kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych. Konsekwencją uznania kwalifikacji w zawodzie regulowanym może być podjęcie w Polsce pracy przez obywatela Unii Europejskiej.

c) wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz na rozwój regionów

Proponowane zmiany nie będą miały bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki oraz na sytuację i rozwój regionów.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Jarosław Pietras

Sekr.Min.JP-2855 /05/DP/ap

Warszawa, 4.10.

2005 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionym projektem ustawy (pismo nr RM-10-128-05) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanej regulacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Mirosław Sawicki
Minister Edukacji Narodowej

SEKRETARZ RY STRÓW

